

ved Siden af de spectielle Bemærkninger, som den ærede Landsktingsmand gjorde.

Blechingberg: Jeg tillader mig et Nedsigt at vende tilbage til et Par Punkter, der have været Gjenstand for Discussionen idag. Det ene angaaer den Bemærkning, Udvalget har knyttet til § 11 angaaende Nedsigtigheden af et Lovforslag om visse Gjenstande, som man har meent burde forelægges den næste Rigsdag. Jeg skal derved tillade mig at bemærke, at Udvalget har ikke blot havt for Die Dannelsen af en Reservefond; man har ikke blot havt for Die de under Statsactiverne henhørende private Effecter, men man har ogsaa udhævet de under Statsactiverne henhørende faste Eiendomme, der ikke ere Domainier. Det er kun med Hensyn til Domainievæsenet, at det er foreskrevet i Grundloven, hvorledes der skal forholdes; der er tidligere forelagt Rigsdagen Lovforslag om Afhændelsen af Eiendomme, som ikke ere Domainier, og det er saadanne Tilfælde, man har havt for Die. Man har fulgt det Spor, Regjeringen selv har anvist ved at forelægge saadanne Lovforslag om specielle Eiendomme, saavel som ogsaa den Bei, som den ærede Finantsminister selv har beiraadt i det for den første Rigsdag 1850 forelagte Finantslovsforslag, idet der nemlig der i selve Finantsloven var optaget en legislativ Bestemmelse om, hvorledes det formeentes, at en Reservefond skulde begrundes og sikres. Udvalget har saaledes ved de Bemærkninger, som det under dette Nummer har knyttet til § 11, villet gaae den samme Bei, som Regjeringen selv har anvist, deels ved Lovforslag om visse faste Eiendommers Afhændelse og deels ved Maaden, hvorpaa Spørgsmaalet om Reservefonden er behandlet i det af mig nævnte Forslag til en Finantslov. I dette maa man vistnok finde den allerbedste Bekræftelse paa, at det maa være muligt at udføre den Tanke, som Udvalget har henledet Opmærksomheden paa, og saa enig man maa være med den høitærede Finantsminister i, at Initiativet i Henseende til det sidste Punkt hensigtsmæssigt maa komme fra Regjeringen, saa overbevist maa man vistnok ogsaa holde sig om, at, saasnart det efter Omstændighederne paa nogen Maade kan skee,

vil den ærede Minister udføre, hvad han selv tidligere i saa Henseende har paataent.

Det andet Punkt, jeg vil tillade mig nogle Bemærkninger om, er det vistnok meget vigtige Punkt angaaende Forholdet mellem Statsdelene, og hvad der forsaavidt kan være at udføre eller foretage i nærværende Sag. Det har været Udvalgets eenstemmige Overbevisning, at der derved ikke kunde skee Andet, end hvad der er skeet i Betænkningen, hvor man paa 2 Steder har omhandlet dette høist vigtige Punkt, deels Pag. 819, hvor man har taget den fornødne Forbeholdenhed for denne Deel af Legislaturen, i Henseende til hvad Kongerigets Beboeres retfærdige Interesser kunne udtræve, og deels Pag. 829 ved et Spørgsmaal, der specielt vedkommer Slesvig, hvor man har betegnet det Punkt, som man der omhandlede, som et lille Brudstykke af et stort finantsstelt Mellemværende, der venter sin Opjørelse i Fremtiden. Det er ogsaa min Mening, at man virkelig ikke kan gaae videre end til en saadan Forbeholdenhed, og at det ikke gaaer an i en Lov som den foreliggende, at optage Bestemmelser om den nærmere Ordning af disse Forhold; eller Forfrister om de Regler, som i saa Henseende kunne være at følge. Forholdet vil stille sig under forskjellige Synspunkter; der er visse Udgifter, hvorom der vel ikke kan være nogen tænkelig Tvivl, at man ikke kan gaae udenfor, hvad der optages i Finantsloven, f. Ex. hvad der tjener til Forrentning og Afbetaling paa Statsgjælden. Statsgjælden skal dog ikke to Gange forrentes, skal dog ikke to Gange afbetales; man kan altsaa ikke tage Penge til at bestride de samme Udgifter paa forskellige Steder. Der er derimod andre Udgifter, som kunne stille sig under et andet Synspunkt, og om hvilke den høitærede Finantsminister har sagt, at, forsaavidt der var Tale om Udgifter paa samme Conti, antog han, at en Tillægsbevilling vilde udfordres, forsaavidt man skred udenfor hvad Finantsloven indeholdt. Hvad der i saa Henseende vil skee eller ikke skee fra Regjeringens Side, skeer jo i Forhold til Rigsdagen under den i Grundloven bestemte ministerielle Ansvarlighed; men jeg indseer ikke, hvorledes man i den Lov, som her foreligger,